

[K. B. Andersen.]

række lande, hvor uheldigt udviklingen har formet sig, når der ikke fandtes et godt samarbejde om erhvervsvejledningen mellem alle interesserede parter. Man kan tage som eksempler og som yderpunkter forholdene i Tyskland, hvor pladsanvisningen altid har været dominerende, men hvor man ikke samtidig har fået nogen stærk udvikling af den forudgående erhvervsorientering; og hvis man omvendt ser på forholdene i USA, vil man se, at skolerne dér har været i centrum i dette spørgsmål hele tiden, og resultatet er blevet en god, særdeles god forberedende erhvervsorientering, en vældig god pædagogisk forbedelse, hvorimod man har skudt pladsanvisningen fra sig og betragtet den som noget ret ligegyldigt.

Når der har været disse forskelle, skyldes det rene tilfældigheder af historisk art, altså tilfældigheder, som vi både kan undgå og gerne skulle undgå. En af den hjemlige erhvervsorienterings pionerer, rektor Ahm, skriver i sin bog „Før jeg vælger livsstilling“ om forholdene i Tyskland og USA — jeg beder formanden om tilladelse til kort at citere —:

„Når erhvervsvejledningen i Tyskland først og fremmest omfattede pladsanvisning, mens den i USA bestod i erhvervsorientering, skyldtes dette ikke, at tysk ungdom ikke havde brug for erhvervsorientering, eller at de unge i USA udmærket kunne klare sig uden pladsanvisning, men udelukkende det forhold, at det i det ene land var arbejdsanvisningen, der stod for arbejdet, mens det i det andet var lærere, der varetog erhvervsvejledningen. Hver part havde valgt at kaste sig over den del af problemet, som den mente at have forstand på, og havde ladet resten ligge.“

Vi kan i England se en på dette punkt særlig uheldig udvikling, idet man fra starten tillod to systemer at løbe ved siden af hinanden, og så vidt jeg ved, har man aldrig rigtig fået sammensmeltet de to systemer: arbejdsanvisningen og skolens system.

Koordinering og samarbejde mellem skole, arbejdsanvisning og arbejdsmarkedets parter m. fl. er altså en helt afgørende og vigtig ting, hvis vi skal nå et godt resultat

på dette område. Det er jo meget aktuelt at tale om koordinering af forskellige ministeriers arbejder vedrørende uddannelsen, og jeg ved, at mange har set hen til dette forslag for at se, hvor langt man nu var nået i retning af at begrænse ministeriernes suverænitæt, hvor det tjente et fornuftigt formål, og jeg synes, det er glædeligt at kunne sige på baggrund af det forslag, der foreligger her, at man er nået særdeles langt.

Det kom til udtryk meget stærkt i den højtærede ministers fremsættelsestale, hvor ministeren sagde, at det var en afgørende forudsætning, at dette arbejde blev taget op efter de samme principper i de forskellige leje og i det snævrere mulige samarbejde, og det blev direkte nævnt som et hovedformål med dette forslag at skabe grundlag for en koordinering.

Ser vi på selve lovforslaget, er ønsket om koordinering jo også kommet til udtryk flere steder. Det gælder for det første det erhvervsvejledningsråd, man foreslår nedsat til afløsning af det nuværende § 8-udvalg, hvor der findes repræsentanter for arbejdsmarkedets parter og for arbejdsministeriet, ligesom der findes flere repræsentanter for undervisningsministeriet og for handelsministeriet.

Når vi ser på de opgaver, som ministeren foreslår henlagt til dette råd, ser vi, at der stadig tales om, at der skal skabes samarbejde dels om selve erhvervsvejledningens udbygning, dels om det materiale, der skal fremskaffes, og det nævnes direkte i paragraffen, § 2, stk. 3, at der skal ydes bistand ikke alene til arbejdsministeren, men også til undervisningsministeren og til andre myndigheder, således at dette erhvervsvejledningsråd altså direkte kan henvende sig til de forskellige institutioner, der har brug for det.

Det nævnes i § 3 i forbindelse med spørgsmålet om ansættelse af erhvervsvejledere, at en sådan ansættelse skal ske, efter at skolemyndighederne er hørt, og som et naturligt modstykke nævner man i bemærkningerne — det kommer ikke denne lov ved, men er nævnt i bemærkningerne — at det ville være rart, om skolemyndighederne på tilsvarende måde, når der ansættes særlige folk til at tage sig af orienteringen i skolerne, så også orienterer sig hos den offentlige arbejds-